

MdR, NOS Jazzgeschiedenis, deel 92. Count Basie had de beste Swing Band, Cab Calloway was de meest showy orkestleider, de meest perfect spelende zwarte big band werd geleid door Jimmy Lunceford. 14 december 1939: altsaxofonist Willie Smith en trompettist Snooky Young in "Uptown Blues".

Jimmy Lunceford a/h Orchestra: Uptown Blues (J.Lunceford)

B/4 - 2:52 - CBS 63154

New York's Harlem ligt in Noord-Manhattan, dat is 'Uptown', dit was "Uptown Blues" zoals Jimmy Lunceford and his Orchestra die op 14 december 1939 voor Vocalion in New York City opnamen - soli door altsaxofonist Willie Smith die bezig was een reputatie proberen op te bouwen als Johnny Hodges en Benn Carter, en door trompettist Snooky Young, net bij het orkest gekomen, en toen 20 jaar oud. De complete bezetting van de band: Paul Webster, Gerald Wilson en Snooky Young-trompetten, Trummy Young, Russell Bowles en Elmer Crumpley-trombones, Willie Smith en Ted Buckner-alt, Joe Thomas en Dan Grisom-tenor, Jock Carruthers-baritonsaxofoon - de vijf saxofoons met een sonoriteit die Duke Ellington pas jaren later bereikte.

Lunceford's ritme-sectie: Edwin Wilcox-piano, Al Norris-gitaar, Mose Allenbas, Jimmy Crawford-drums. Basie, Calloway, Lunceford, blijft over de top Minder swing dan Basie, minder show dan Calloway, minder precisie dan Lunceford, maar door zijn leider/componist het orkest met de fraaiste klankkleuren, de compositorisch beste muziek, en het grootste aantal ster-solisten: Duke Ellington and his Famous Orchestra, zoals dat op de plaat er nadrukkelijk bij stond. De band en de kleinere formaties eruit hadden we in de afleveringen 54 en 55 gevagd tot maart 1937, de tijd dat het orkest, (sinds december '36), opnam voor de plaatmerken Master en Variety van Ellington-manager Irving Mills. Daar kwam zomer '37 een eind aan, er kwam een contract met Columbia waardoor de meeste Ellington-opnamen nu op Brunswick verschenen. De eerste session was op 20 september, daaruit "Chatterbox Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Chatterbox (Stewart, Ellington, Mills) 3/laatste - 2:31 - CBS 88210

Dat was take 1 van "Chatterbox", "Kletskaus" in goed Nederlands, voor Brunswick opgenomen in New York City, 20 september 1937 door Duke Ellington, inmiddels 38 jaar oud, and his Famous Orchestra. Soli door cornettist Rex Stewart, trombonist Lawrence Brown en altsaxofonist Johnny Hodges. Het orkest: 3 trompetten-Wallace Jones, Cootie Williams en Rex Stewart. 3 trombones-Lawrence Brown, Joe Nanton en Juan Tizol. 4 saxofoons-Otto Hardwicke en Johnny Hodges-altten, Barney Bigard-tenor en Harry Carney-bariton. Hodges en Hardwicke dubbelden op sopraan, Carney op alt, en Bigard was de klarinet solist van het orkest, alle saxofonisten speelden klarinet. Ritmesectie: Duke Ellington-piano, Fred Guy-gitaar, Billy Taylor-bas, Sonny Greer-drums. En Ivy Anderson was de zangeres.

Bij deze zelfde session nam Ellington voor het eerst een twee-delig stuk op dat een kleine twintig jaar later een aardige staart zou krijgen, of beter een enorm stuk in het midden. Dit zijn de oorspronkelijke eerste takes van "Diminuendo in Blue" en "Crescendo in Blue".

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Diminuendo in Blue (Duke Ellington)
4/2 - 2:42 - idem

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Crescendo in Blue (Duke Ellington)
4/3 - 3:14 - idem

"Diminuendo in Blue" en "Crescendo in Blue" van 20 september 1937, eerste takes, Duke Ellington and his Famous Orchestra ~~na~~ voor Brunswick - op het Newport Jazz Festival in 1956 zou Paul Gonsalves er zijn fameuze 27 tenor-chorussen tussenin blazen. En nog steeds uit deze eerste Brunswick sessio Johnny Hodges op sopraansaxofoon en Cootie Williams-trompet: "Harmony in Harlem",

Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Harmony in Harlem (Mills, Ellington, Hodges)
4/voorlaatste - 3:02 - idem

"Harmony in Harlem" take 2. Brunswick, New York City, 20 september 1937. Een onduidelijke opname nu, althans wat ~~MAXIMALE~~ de datering aangaat. In deel 54 hoorden we de band-uitvoering van 5 maart '37, dit is de componist en schrijver van de hippe tekst geheel solo.

3 Duke Ellington: I've got to be a rug cutter (Duke Ellington)
A/laatste - 2:12 - Jazz Panorama LP 14

"I've got to be a rug cutter" - iemand die zo goed danst dat de vloerbedekking onder zijn voeten wegslijt. Duke Ellington, pianist, componist, tekst-dichter, en bij hoge uitzondering zanger - hoewel hij een groot mee-neurië was bij de eigen piano-soli, en dan echt vals. Ergens in '37 of mogelijk 1938 opgenomen. We gaan naar '38, 13 januari werd een Ellington-stuk door Brunswick opgenomen met Hodges op sopraan, en Carney op baritonsaxofoon, waarbij de drie gestopte trompetten voor een maximum aan spanning zorgen, ingeleid door een vierde trompet, dat is Shorty Baker. Trombonist Tizol deed even niet mee, en Hayes Alvis was de tweede bassist. Take 1 van "Steppin' into Swing Society".

4 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Steppin' into Swing Society (Ellington)
1/5 - 3:03 - CBS 88220 Henry Nemø, Irving Mill

Johnny Hodges speelde sopraansaxofoon en Harry Carney bariton in Duke Ellington's "Steppin' into Swing Society", Brunswick opname van 13 januari 1938 in New York City. In deze tijd nam Louis Armstrong successen van 10 en meer jaar geleden nogmaals op, Ellington deed het continu en dat lag totaal anders. Veel Ellington composities bleven op het repertoire, maar veranderden langzamerhand, vooral wanneer er nieuwe musici in het orkest kwamen. Er was een evolutie gaande, en daarom had het zin één en hetzelfde stuk op te blijven nemen. Als afsluiting van deel 92, "Prologue to Black and tan fantasy", NOS Jazzgeschiedenis, M&R.

4 Duke Ellington a/h Famous Orchestra: Prologue to Black and tan Fantasy
1/6 - 2:24 - idem (Miley, Ellington)